

בית דין ירושלים

לדיני ממונות ולבידור יוחסין

נהג בחברה שעשה תאונה

תיק ממונות מס' 1731-עא

(מחד' ט ניסן)

נושא הדין

א' עבד כנהג אוטובוס בחברה פרטית של ב', ובאחת הנסיעות קרתה לו תאונה עם אוטובוס אחר, והנהגים החליפו ביניהם פרטים. 4 שנים אחרי התאונה קבל א' תביעת נזיקין מב' על נזק של כמה אלפי ש"ח עם הצמדה ורכית, וביהמ"ש קבל את טענת התובע שהנתבע, א', לא נשמע לתמרוך שהיה עליו לעצור לפני הכניסה לכביש, והוא זה שאשם בתאונה, ודחה את טענת א' באמצעות העו"ד של החברה של ב', שבזמן התאונה לא היה תמרוך במקום והיתה לו זכות קדימה לצאת לכביש, והנהג השני היה האשם, וביהמ"ש חייב אותו בכל התביעה עם ההצמדה והרכית והוצאות המשפט. החוב נגבה מא' ע"י ההוצל"פ.

א' תובע מב' שישלם את הכסף מכספי הביטוח של החברה, וב' משיב שהביטוח ידחה את התביעה משום שלא נתבע בזמנו, וכבר עברו 17 שנה מאז התאונה, ויש על זה "התיישנות". א' טוען שמיד לאחר התאונה הודיע לב' ולאשתו שגיהלה את החברה על התאונה שקרתה, ועל הצורך באוטובוס חילופי להסעת הנוסעים שהיו באוטובוס שנפגע, והחברה שלחה אוטובוס חילופי, ולביהמ"ש הפנתה את א' לעו"ד של החברה מבלי שא' היה צריך לשלם לו על עבודתו, משמע שהחברה ידעה על התאונה ועל התביעה, והוא סמך על החברה שתיידע את הביטוח, שהרי החברה היתה בקשר עם הביטוח ולא הוא (ב' מכחיש שדבר עם א' על התאונה בזמנה, ומכחיש גם ששלח את העו"ד של החברה לטעון עבור א' בביהמ"ש, וטוען בשם אשתו שגם היא אינה זוכרת שא' דבר אתם על התאונה, ועכ"פ טוען ב' שהיה על א' ליידע את הביטוח). א' טוען שעפ"י החוק וגם עפ"י ההלכה החברה היא שחייבת לשלם עבור התאונה מכספי הביטוח, ולא הנהג השכיר משום שהוא נהג בשליחות החברה (ב' טוען שכיון שביהמ"ש קבע שא' היה אשם בתאונה, הרי שלוח הוא לא שלח אותו).

עוד טוען ב' שוא באופן אישי לא היה חייב לשלם אלא מכספי החברה, וכיון שהחברה נסגרה שנתיים אחרי התאונה אין כיום ממי לתבוע.

פסק דין

התביעה נדחת.

(-) דוד יהושע קניג

(-) יהושע ווייס

(-) אברהם דוב לוי, אב"ד

השאלה לדיון

עובד בחברה שהזיק האם התביעה על העובד שהזיק או על החברה שהעסיקה אותו.

תשובה

אם אכן היה ח' אשם בתאונה כשלא עזר ציליאה למרות שהיה תמרור, הרי שלהלכה יש לתבוע את דמי הנזק מהמזיק עלמו. ע"י פס"ד ירושלים כרך ז עמ' שכו אשם הפועל שנשכר ע"י העמותה התחייב לשלם לצעה"צ את כל הנזקים, והנזק נעשה מדעת עלמו ולא על דעת העמותה ששכרה אותו, הנמצע הוא הפועל ולא העמותה.

(להצדיל, עפ"י דיניהם התציעה יכולה להיות גם מהחברה, לפי שיש לה "אחריות שילומית" לרשלנותו של העובד, אם כי זכותו לתבוע ישירות גם את הנהג עלמו).